

Prebujanje ob ropotanju maminih klekljev

(odlomek iz knjige Podobe iz čipkaste preje, Mladinska knjiga, Ljubljana 1996)

Ko sem bila še majhna, nisem vedela, kaj je zgodnje vstajanje. Prebujala sem se v beli svetlobi in napol miže iskala na ležišču mamo. Ležišče pa je bilo največkrat že prazno: mame in ata ni bilo več tam. Potem sem še malo pokukala izpod odeje, okoli katere se je nabiral vlažen kolobar od dihanja, toliko, da sem polovila glasove, ki so prihajali iz sosednje sobe. Bilo je zgodnje decembrsko jutro. Tam od vrat so prihajali glasovi klekljev, ki so enakomerno udarjali ob jerbas.

»Mama, mama,« sem čivknila. Mama je bila že pokonci in je v hiši klekljala. Tisto enakomerno in zanesljivo ropotanje klekljev ob jerbas mi je dajalo tako blažen občutek varnosti in miru, da sem se zvila v klobčič in še malo počakala. Zadrževala sem dih in uživala ob zvokih mamine zanesljive navzočnosti. A le za hip. Potem me je prav ta zvok pognal pokonci in Hop! naravnost k mami na peč.

Mama pa, ki je komaj sedla za povšter, je podržala kleklje v roki, kakor da bi jo res presenetila:

»Ja, treba ti je že vstajati, saj se še dan ni pošteno naredil. In peč je še čisto mrzla.«

Odmaknila se je s pručko vred in mi naredila prostor v kotu, kjer se je peč najprej ogrela. In že mi je s starimi odejami, ki jih je bilo na peči vedno dovolj, zavila noge, da me ne bi zeblo. Jaz pa sem se kljub tistemu njenemu 'Še pet minut mi ne daš miru' v njeni bližini neznansko dobro počutila. Stiskala sem k sebi kolena in z očmi spremljala vsak njen gib. Klekljala je lahkotno, čeprav je bila tudi ona zgrbljena v kupček. Rahlo je pozibavala z glavo, kot da bi pribijala vsak postavek posebej. Vem, že spet se je skušala z uro.

»Do osmih moram priti do tega postavka, potem vam bom naredila zajtrk, in če mi boste dali mir, bomo jutri zvečer že odpenjali.« Vsi bomo odpenjali, vsi bomo pomagali. Naslednjega dne bo špice nesla prodat Kebrni, dobila bo denar in zanj kaj kupila. Zaradi tega to nenehno skušanje z uro.

In tako sem čepela v kotu jutro za jutrom in bila sama v sebi prepričana, da čisto zagotovo znam klekljati tudi že jaz.